

Μετὰ χαρᾶς βεβαίως θὰ μάθῃ τὸ καθ' ἡμᾶς Δημόσιον τὰ ἀριστεῖα νέου ὁμογένοϋς καλλιτέχνου, τοῦ ἐν Μονάχῳ διαπρέποντος ζωγράφου Κ. Πανωρίου, ἐκ Σίφνου καταγομένου. Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες βοήθουσιν ἐπαινετικῶν ἐγκωμίων περὶ τῶν νεωτέρων αὐτοῦ ἔργων, συνεπιναίνεται δὲ καὶ ἡ πατρίς τοῦ νεαροῦ καλλιτέχνου, ἥτις πρωταγωνιστήσασα ἄλλοτε ἐν τῇ τέχνῃ καὶ τὸ τελειότατον ἐκφράσασα διὰ τοῦ λόγου, τῆς σμίλης καὶ τοῦ χρωστικῆς ἰδανικὸν μόλις ἤδη νῦν ἀνακύπτει πρὸς ἀνάγκησιν μέρους τῆς παλαιᾶς εὐκλείας. Φοιτῶν ἔτι ὁ Πανώριος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Τεχνῶν τῆς βαυαρικῆς πρωτεύουσας διακρίνεται μεταξὺ τῶν ἀλλοθενῶν τεχνιτῶν, μέγα δ' ὑπισχνοῦνται αὐτῷ μέλλον τὰ μέχρι τοῦδε τελειωθέντα ἀριστοτεχνήματά του. Παιδευθεὶς κατ' ἀρχὰς ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ Πολυτεχνεῖῳ καὶ πάντοτε ἀριστεύσας κατὰ τὰς τετραετίαι αὐτοῦ σπουδᾶς του, ἦλθεν εἰς Μονάχον, ἐνθα ταχέως ἐπέσπασε τὴν προσοχὴν τῶν διδασκάλων του καὶ ἐνωρίτατα ἔτυχεν ἐνθαυρντικῶν ἐπαίνων. Μετὰ τὴν τελείωσιν πολλῶν καλῶν ἔργων ἔτυχεν ἐσχάτως ὡς ἐν παρέργῳ νὰ ἐπεξεργασθῇ καὶ ἐκδέσῃ εἰς κοινὴν θεᾶν μεγάλην τῆς Βασιλείσης ἡμῶν Ὀλγας εἰκόνα, δι' ἀπλῆς κρητιδος καλλιτεχνηθεῖσαν, ἀλλὰ τοσοῦτον πιστῶς ἀπεδόθη ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἀριστοτεχνήματι ἡ ὠραιότης τῆς Βασιλείσης τοῦ Κάλου, ὥστε τὸ ἔργον τοῦ Πανωρίου προσεῖλκυσε τὰ βλέμματα αὐτοῦ τοῦ Ἀντιβασιλέως Λουϊτπόλδου, ὅστις, ὡς καὶ πάντες οἱ υουσοστραφεῖς ἡγεμόνες τῆς Βαυαρίας, θεωρεῖται ἐμβριθέστατος τῆς καλλιτεχνίας γνώστης καὶ φιλόσοφος αὐτῆς προστάτης. Ὁ σκηπτοῦχος τεχνοκρίτης ἐκφράσας τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἀποκτήσῃ τὴν εἰκόνα, καὶ γενναίως ἀμείψας τὸν Ἕλληνα καλλιτέχνην, ἐδώρησεν αὐτὴν εἰς τὴν θυγατέρα του Θηρεσίαν, ἥτις τὴν ἐπαύριον προσεκάλεσεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὸν Πανώριον καὶ ἐξέφρασεν αὐτῷ μετὰ τῶν συγχαρητηρίων τὴν ὑψηλὴν εὐαρέσκειάν της. — Ἀλλὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἡμετέρου καλλιτέχνου ἀναδεικνύει σήμερον ἡ ἐκτέλεσις ἔργου μεγαλοσχῆμου ἐκ τῆς ρωμαϊκῆς μυθολογίας, εἰς τὴν σοβαρὰν ἀνήκον τέχνην καὶ μέλλον νὰ ἐκτεθῇ ἐν τῇ κατὰ τὸ προσεγὲς ἔτος γενησομένη ἐν Μονάχῳ Παγκοσμίῳ Καλλιτεχνικῇ Ἐκθέσει. Οἱ ἐκ τοῦ σύνεργου παρακολουθοῦντες τὴν τελείωσιν τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου ἐκφράζονται μετὰ θαυμασμοῦ περὶ τοῦ ὁσονοπίου ἐτοίμου καλλιτεχνήματος, πρὸς ἀγορὰν τοῦ ὁποίου προσηγγήθησαν ἤδη 25 χιλιάδες φράγκων. Τὸ ἔργον τοῦτο ἡ „Κλειώ“ πρώτη θὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ αὐθόρμητον παραχώρησιν τοῦ Ἑλλήνου Καλλιτέχνου.

Ὁ μελοποιὸς τῆς „Μαργαρίτας“, ὁ γάλλος μουσουργὸς Κάρολος Γκουνῶ διέπρεψεν ἐπίσης καὶ εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἐκ παίδων ὁ καλλιτέχνης ἦτο προωρισμένος νὰ γίνῃ κληρικὸς, ἀλλ' ἅμα ἀσπασθεὶς καὶ ἀγαπήσας τὴν μουσικὴν, ἀφῆκε τοὺς πρώτους σκοποὺς καὶ ἀφιερῶθη καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὴν θεραπεῖαν τῆς Μελπομένης. Καθ' οὗς ἀκόμη χρόνους παρεσκευάζετο διὰ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα ἔσχε πολλοὺς συμμαθητάς,

οἱ ὁποῖοι τὴν σήμερον κατέχουσιν ὑψηλὰς θέσεις ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ εἰς δὲ τούτων εἶνε καὶ ὁ νῦν ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ρουένης καρδινάλιος Λανζενιέ. Κατὰ προτροπὴν τοῦ ἱεράρχου τούτου ἐμελοποίησε τὴν μεγάλην λειτουργίαν πρὸς τιμὴν τῆς Ἀυρηλιανῆς παρθένου, τὴν ὁποίαν αὐτὸς οὗτος διηύθυνε τῇ 24. τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς παρθένου εορτῆν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Ρουένης, ἐνώπιον 10,000 ἀκροατῶν καὶ πλείστον ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. Περὶ τοῦ ἔργου τούτου τοῦ διασχήμου γαλάτου μουσουργοῦ ἐκφράζονται τὰ γαλλικὰ φύλλα μετὰ θαυμασμοῦ καὶ λέγουσιν ὅτι εἶνε ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς μουσικῆς τέχνης.

Ἐν τῷ 34. τεύχει τοῦ „Magazin für die Litteratur des In- und Auslandes“ ὁ γνωστὸς εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας καὶ ἔμπειρος τῆς ἡμετέρας γλώσσης καθηγητῆς Λύγουστος Βόλτς ἐν Δαρμιστάτῃ ἐξακολουθεῖ πραγματευόμενος διὰ βραχέων τὰ ἀρτίως ἀναφανέντα προϊόντα τῆς παρ' ἡμῶν φιλολογικῆς κινήσεως, ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῆς μεταφράσεως τοῦ „Φάουστ“ ὑπὸ Ἀριστομένου Προβελεγίου, τῆς ὁποίας ἐξάγει τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα πλεονεκτήματα. Κατόπιν μνημονεῖ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Δαμιράλη φιλοπονηθεῖσων σαιχηρειῶν μεταφράσεων (τοῦ Κοριολάνου, τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας καὶ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος), δὲν λησμονεῖ δὲ νὰ συστησῇ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του καὶ τὴν γαλλικὴν μετάφρασιν τῶν διηγημάτων τοῦ κ. Δ. Βικέλα, καὶ τὴν γερμανικὴν τοῦ „Παπᾶ Ναρκίσσου“ καὶ τῆς „Ἀσκημῆς ἀδελφῆς“, ὑπὸ τοῦ ἰδίου φιλοπονηθεῖσαν. Περαιτέρω ἀναφέρει τὴν „Ἰουλιαν“, διήγημα ὑπὸ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ δικηγόρου Ἰωάννου Φ. Τζουλάτη, τὰ „Θαλασσινὰ“ ὑπὸ Ἀντωνίου Σπηλιοτοπούλου, τὰ „Πρώτα βήματα“ ὑπὸ Ε. Ν. Πολιτάκη καὶ „τὰς Ἐθνικὰς Εἰκόνας“ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Γεωργίου Μαρτινέλη. Δὲν ὀκνεῖ δὲ ὁ ἀκάματός καὶ μετ' ἀνεξαντλήτου στοργῆς παρακολουθῶν τοὺς βραδεῖς ἡμῶν βηματισμοὺς ἐν τῇ φιλολογίᾳ καθηγητῆς ν' ἀπαριθμῆσῃ καταλεπτῶς πᾶν ὃ, τι ἐπ' ἐσχάτων ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις, τεῖνον ἢ πρὸς διαλεύκανσιν τῆς ἐπιτοπίου ἱστορίας, ἢ πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν γνώσεων περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν παρελθόντος.

Μετ' εὐφροσύνης ἀναγράφωμεν σήμερον τὴν εἰς διδάκτορας ἀναγέρευσιν τριῶν νεαρῶν ἐλλήνων ἐπιστημόνων, τοῦ διακόνου Ἰωακείμ Φοροπόλου ἐν Ἰένῃ, τοῦ Δημοσθένους Οἰκονομίδου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Νικολαΐδου ἐν Λειψίᾳ. Ὁ πρῶτος τούτων ἀσχοληθεὶς περὶ τὴν θεολογίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν, ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τῆς τελευταίας ὑποβαλὼν διατριβὴν περὶ „Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας“. Ὁ κ. Δημ. Οἰκονομίδης ὑπέβαλε διατριβὴν περὶ τῶν διαλέκτων τοῦ Πόντου καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς φιλολογίας, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ κύρ. Κ. Νικολαΐδης, ὅστις, ὡς ἐμάθομεν ἐπιπροσόντες ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ, προσεκληθῆν διευθυντῆς τῶν ἐν Φιλιππουπόλει Ζαριφειῶν διδασκαλείων.

BIBLIΟΘΗΚΗ.

— Tempel, und Palast Salomo's, Denkmäler phönischer Kunst. Reconstruction, Exegese der Bauberichte, mit Grundrissen und Perspektiven von Professor Dr. Friedrich. (III, σελ. 72.) Τιμ. 8½ φράγκ.

— Ueber die Abhängigkeit Locke's von Descartes. Eine philosophiegeschichtliche Studie von Dr. Geil. (σελ. 99.) Τιμ. 3 φράγκ.

— Principes de la Politique par le Prof. Fr. de Holtzendorff. (IX, σελ. 202.) Τιμ. 11 φράγκ.

— Augustinische Studien von Reuter. (VIII, σελ. 516.) Τιμ. 14 φράγκ.

— Der philosophische Criticismus und seine Bedeutung für die positive Wissenschaft von Professor Riehl. 2. Band, 2. Abtheilung. (σελ. 358.) Τιμ. 11 φράγκ. Πλήρες τὸ ἔργον τιμᾶται ἀντὶ 33 φράγκ.

— Philosophische Studien herausgegeben von W. Wundt. 4. Band, 3. Heft. (σελ. 311—470 mit 7 Holzschnitten.) Τιμ. 6 φράγκ.

— Die Weltsprache Volapük in drei Lectionen von J. Iwanowitsch. 3. Auflage. (σελ. 30.) Τιμ. 1 φράγκ.

— Die Könige im alten Italien von Jordan. Ein Fragment. (XI, σελ. 48.) Τιμ. 3 φράγκ.

— Λειτουργικὰ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρώην Κεφαλληνίας Σπυρίδωνος. Ἐν Ἀθήναις 1887. 1. Τεύχος. (σελ. 1—16.)

— Les Démoniaques dans l'art par Charcot et Richer. Avec 67 grav. Τιμ. 13½ φράγκ.

— Histoire de la littérature grecque par A. et M. Croiset. Tome I. Τιμ. 9 φράγκ.

— Oeuvres inédites par Hugo. Choses vues. Τιμ. 8½ φράγκ.

— Discours et conférences par E. Renan. Τιμ. 8½ φράγκ.